

HEGYI TÉL

A KÖD

Mint szürke kígyó kúszik a hegyen
Mint szürke fátyol borul a völgyre
Mint szürke száj elnyeli a falut
Mint szürke fűrész kettészeli a fákat
Mint szürke gáz fojtogatni kezd
Mint szürke gyilkos mellekre térdel
Mint szürke halál befon
A többi szürke csönd
Nagy pergő könnyek a fákról

***

A SZÉL

a fenyők idegein zúg zsidong
s penditi idegeink
túlevelét

A lomberdő lombja lehullt
Szemközt a hegyoldal
kopár szálfáival
mint egy nagy temető

Sír sír után
és fejfa fejfa mellett

Felhők özvegyi fátyla leng
fölöttük egész nap
de estére kiderül az ég
s egy láthatatlan kéz egymásután
gyújtja ki csillag-mécseit a néma
hantok fölött

s a mozdulatlan kicsi lángok
híven virrasztanak amíg a hajnal
irgalmas keze ki nem oltja őket

***

Tegnap még láttuk innen a Táttra
rózsaszín ormaid
túl a rozsnjóvi hegyek kékjén
a csipkés ragyogást
a novemberi napban

Ma semmi semmi
Észak felől
hófelhőket terel a szél
a fagyott könnyek fehér pihék
kavarognak időnkint

Valami döngés hallik a hegyen.
Ágyúszó messziről?
Favágók fejszecsapása?

Mélyről döndül a föld alól

A dermedt világ kihagyó
szívdobogása

A CSÖND ahogy
nap múlik nap után
és semmi
csak az égen úsznak tömött rajokban
a felhők véres jelenések
s éjszaka némán vonulnak az ablak előtt
a végítélet lovasai

Az ember fölugrik föltépi ablakát
mellébe harap a fagy
szemébe vág a hó
a szomszéd hegyről távolodó ügetést hall
s utána újra csönd

Hangtalanul kiált
süketen hallgatódik
vakon figyel

Hiába

A világ néma
A távbeszélők nem felelnek

***

Aztán megint A SZÉL
a fenyőfák zizegő idegén
és idegeink túlevelein

A nyírfák s gyertyánok alatt
megesörren olykor az avar
mintha egy kétségbeesett
őrült görgetné hagymázos fejét
a köveken
s eszelősen zokogna hozzá

***

De A HAJNAL A HAJNAL!
De hajnalban az erdő
de hajnalban a fény
hajnalban ahogy fölkel a nap
és hajnalban a fák
fölemelt karok dérkoszorúsan
zengő cimbalmok pengő citerák
hajnalban énekel az erdő
éneklő néma-fehéren
A HAJNAL A HAJNAL A HAJNAL!
s a hegyek fehér hódolatán túl
az égen az égen
a Táttra
üvegfehér diadalma!